

**ROZPORZĄDZENIE
RADY MINISTRÓW**

z dnia 2007 r.

**w sprawie utworzenia, organizacji i trybu działania
Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Morskiego**

Na podstawie art. 12a i art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2003 r. Nr 24, poz. 199, z późn. zm.¹⁾ zarządza się, co następuje:

§ 1. Przy Ministrze Gospodarki Morskiej tworzy się Komisję Kodyfikacyjną Prawa Morskiego, zwaną dalej "Komisją".

§ 2. W skład Komisji wchodzi:

- 1) przewodniczący Komisji;
- 2) zastępca przewodniczącego Komisji;
- 3) członkowie Komisji, w liczbie od 10 do 12 osób;
- 4) sekretarz Komisji.

§ 3. 1. Prezes Rady Ministrów, na wniosek Ministra Gospodarki Morskiej, powołuje i odwołuje przewodniczącego Komisji.

2. Prezes Rady Ministrów, na wniosek Ministra Gospodarki Morskiej, zgłoszony po zasięgnięciu opinii przewodniczącego Komisji, spośród przedstawicieli nauki i praktyki prawa morskiego, cywilnego i międzynarodowego, powołuje i odwołuje zastępcę przewodniczącego oraz członków Komisji.

3. Sekretarza Komisji, jako swojego przedstawiciela w Komisji, powołuje i odwołuje Minister Gospodarki Morskiej, spośród pracowników Ministerstwa Gospodarki Morskiej.

§ 4. Członkowie Komisji, jej przewodniczący, zastępca przewodniczącego oraz sekretarz są powoływani na okres kadencji, nie dłuższy niż 4 lata.

§ 5. Przewodniczący Komisji może, spośród członków Komisji, powołać zespoły problemowe stałe lub tymczasowe albo do wykonania określonego zadania. Wraz z powołaniem zespołu problemowego, przewodniczący Komisji wyznacza przewodniczącego zespołu, którym może być przewodniczący Komisji, jego zastępca lub członek Komisji.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 80, poz. 717, z 2004 r. Nr 238, poz. 2390 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 169, poz. 1414 i Nr 249, poz. 2104 oraz z 2006 r. Nr 45, poz. 319, Nr 170, poz. 1217 i Nr 220, poz. 1600.

§ 6. 1. Przewodniczący Komisji kieruje jej pracami.

2. Zastępca przewodniczącego Komisji wykonuje czynności powierzone przez przewodniczącego oraz zastępuje go w razie nieobecności.

3. Sekretarz Komisji organizuje pracę Komisji i podejmuje decyzje finansowe w tym zakresie, a także kieruje jej sekretariatem oraz zapewnia współpracę Komisji z Ministerstwem Gospodarki Morskiej.

4. Przewodniczący zespołów problemowych kierują pracami tych zespołów.

§ 7. 1. Do zadań Komisji należy:

- 1) przygotowywanie założeń i ogólnych kierunków zmian w prawie morskim, a w szczególności w: morskim prawie pracy, morskim prawie ochrony środowiska, prawie bezpieczeństwa morskiego;
- 2) opracowywanie założeń oraz projektów aktów prawnych o podstawowym znaczeniu dla systemu prawa morskiego;
- 3) opracowywanie założeń oraz projektów aktów prawnych, wynikających z potrzeby dalszej harmonizacji prawa polskiego z prawem wspólnotowym oraz prawem międzynarodowym.

2. Minister Gospodarki Morskiej może przedstawić Komisji projekty aktów prawnych do oceny, a także zwracać się o opinię w budzących wątpliwości kwestiach prawnych z zakresu wskazanego w ust. 1.

§ 8. 1. Komisja wykonuje swoje zadania na posiedzeniach plenarnych.

2. Zespoły problemowe wykonują zadania określone przez przewodniczącego Komisji, w szczególności opracowują założenia aktów prawnych oraz projekty aktów prawnych, których przygotowanie zlecił przewodniczący Komisji.

3. Opracowanie projektów, o których mowa w ust. 2, przewodniczący Komisji może zlecić również osobom, w szczególności członkom Komisji Prawa Morskiego, działającej przy Polskiej Akademii Nauk oraz innym specjalistom, a także przedstawicielom odpowiednich organizacji zawodowych, społecznych i gospodarczych. Osoby te uczestniczą wówczas w pracach odpowiedniego zespołu problemowego.

4. Projekty, o których mowa w ust. 2, Komisja rozpatruje i przyjmuje na posiedzeniach plenarnych.

§ 9. 1. Projekty przyjęte przez Komisję, przewodniczący Komisji przedstawia Ministrowi Gospodarki Morskiej.

2. Przewodniczący Komisji może zwrócić się do Ministra Gospodarki Morskiej o skierowanie do konsultacji społecznych projektów przygotowanych przez Komisję.

§ 10. 1. Przygotowane przez Komisję założenia i ogólne kierunki zmian, o których mowa w § 7 ust. 1 pkt 1 oraz projekty aktów prawnych przyjęte przez Komisję, Minister Gospodarki Morskiej przedstawia Radzie Ministrów w trybie określonym odrębnymi przepisami.

2. Minister Gospodarki Morskiej informuje przewodniczącego Komisji o przebiegu prac nad projektami aktów prawnych, o których mowa w ust. 1, w Radzie Ministrów, Sejmie i Senacie.

3. Osoby wymienione w § 2, biorą udział w dalszych pracach legislacyjnych, o których mowa w ust. 2, na podstawie upoważnienia udzielonego przez Ministra Gospodarki Morskiej.

§ 11. 1. Wydatki związane z działaniem Komisji, pokrywa Minister Gospodarki Morskiej z części budżetu państwa, której jest dysponentem.

2. Na finansowanie prac Komisji mogą być kierowane środki uzyskane z innych źródeł, w szczególności z funduszy strukturalnych oraz środki przyznane na finansowanie nauki.

3. Wynagrodzenie osób, o których mowa w § 2 pkt 1-3 oraz innych osób biorących udział w pracach Komisji, ustala Minister Gospodarki Morskiej, biorąc pod uwagę uczestnictwo w posiedzeniach Komisji, przyjmując minimalne wynagrodzenie, przewidziane w przepisach o wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę za podstawę ustalania wysokości wynagrodzenia.

4. Osobom wymienionym w § 2 pkt 1 -3 przysługują diety i zwrot kosztów przejazdu, na zasadach określonych w przepisach dotyczących podróży służbowych na terenie kraju.

5. Za opracowania zlecane w trybie określonym w § 8 ust. 3, osoby w nim wymienione mogą otrzymać honorarium na podstawie odrębnej umowy, w wysokości zaproponowanej przez sekretarza Komisji i zaakceptowanej przez Ministra Gospodarki Morskiej. W wypadkach, uzasadnionych charakterem i zakresem opracowania, honorarium, o którym mowa, może być przyznane członkowi Komisji.

§ 12. 1. Obsługę organizacyjno – techniczną Komisji zapewnia Ministerstwo Gospodarki Morskiej.

2. Minister Gospodarki Morskiej zapewni Komisji odpowiednie pomieszczenia i wyposażenie.

3. Przy wykonywaniu zadań określonych w ust. 1 i 2, Minister Gospodarki Morskiej może współpracować z Komisją Prawa Morskiego Polskiej Akademii Nauk.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od daty jego ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów

This document was created with Win2PDF available at <http://www.win2pdf.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.
This page will not be added after purchasing Win2PDF.

Uzasadnienie

W dziale administracji rządowej - gospodarka morską obowiązują międzynarodowe regulacje prawne dotyczące głównie bezpieczeństwa morskiego i ochrony środowiska morskiego. Międzynarodowe i wspólnotowe prawo morza podlega ciągłemu rozwojowi, a w wyniku globalizacji obejmuje coraz większy obszar zainteresowania. W związku z powyższym, polskie uregulowania prawne w ww. zakresie wymagają kompleksowych zmian. Jest to jeden z warunków koniecznych rozwoju polskiej gospodarki morskiej i dalszego dostosowywania polskich przepisów prawnych do obowiązujących w tym zakresie regulacji międzynarodowych i wspólnotowych. Ważne jest również uporządkowanie obowiązujących polskich regulacji prawnych, co spowoduje też wzmocnienie administracji morskiej państwa.

Podstawowym zadaniem w dziedzinie legislacji morskiej jest potrzeba kompleksowej nowelizacji ustawy kodeks morski z dnia 18 września 2001 r. (Dz. U. z 2002 r. Nr 41, poz. 365, z 2003 r. Nr 229, poz. 2277, z 2004 r. Nr 93, poz. 895, Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. nr 155, poz. 1298) zwanej dalej „kodeksem morskim”. W ostatnim czasie Rzeczpospolita Polska ratyfikowała, bądź jest w trakcie ratyfikacji konwencji międzynarodowych, z których najważniejsze to:

1. Międzynarodowa konwencja o ratownictwie morskim (SALVAGE 1989), która weszła w życie w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 16 grudnia 2006 r.,
2. Międzynarodową konwencja o odpowiedzialności i odszkodowaniu za szkodę w związku z przewozem substancji niebezpiecznych i szkodliwych morzem (HNS 1996),
3. Międzynarodową konwencja o odpowiedzialności cywilnej za szkody spowodowane olejami bunkrowymi (Bunker 2001),
4. Protokół z 2002 roku do Konwencji Ateńskiej w sprawie przewozu morzem pasażerów i ich bagażu (2002 PAL Prot),
5. Protokół z 1996 roku do Konwencji o ograniczeniu odpowiedzialności za roszczenia morskie (1996 LLMC Prot),

6. Protokół z 2003 roku do Międzynarodowej konwencji w sprawie utworzenia Międzynarodowego Funduszu Odszkodowań za Szkody Spowodowane Olejami (2003 Supplementary Fund Prot),
7. Protokół z 2005 roku do Konwencji o zapobieganiu bezprawnym czynom przeciwko bezpieczeństwu żeglugi (2005 SUA Prot),
8. Protokół z 2005 roku o zapobieganiu bezprawnym czynom przeciwko bezpieczeństwu stałych platform umieszczonych na szelfie kontynentalnym (2005 SUA Fixed Platforms Protocol),
9. Protokół z 1988 dotyczący Międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu (Konwencja SOLAS) z 1974 roku,
10. Porozumienie w sprawie specjalnych wymagań statecznościowych dla statków pasażerskich ro-ro odbywających regularne rozkładowe międzynarodowe podróże pomiędzy, do lub z wyznaczonych portów Europy Północno – Zachodniej i Morza Bałtyckiego (Porozumienie sztokholmskie).

Wdrożenie powyższych umów międzynarodowych do polskiego prawa krajowego będzie wymagało zmiany przepisów kodeksu morskiego, innych ustaw oraz szeregu aktów wykonawczych. Ponadto, przed wejściem Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej wprowadzono w kodeksie morskim szereg zmian, które w związku z nowelizacją ww. ustawy powinny zostać uporządkowane. Należy także wskazać, że Rzeczpospolita Polska cały czas jest zobowiązana do dostosowywania prawa krajowego do prawa wspólnotowego. Dotychczasowe doraźne i częściowe nowelizacje kodeksu morskiego nie sprawdziły się, co doprowadziło do sytuacji, że przedmiotowa ustawa zawiera błędy prawno - legislacyjne. Kompleksowa nowelizacja kodeksu morskiego, jako najważniejszej ustawy z zakresu działu administracji rządowej - gospodarka morską powinna zostać potraktowana priorytetowo. Drugim aktem prawnym o strategicznym znaczeniu dla resortu gospodarki morskiej jest ustawa z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1502, z późn. zm.) Ustawa ta powinna również zostać poddana kompleksowej nowelizacji.

Ważnym zadaniem jest również nowelizacja ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. z 2006 r. Nr 99, poz. 693). Prawo wspólnotowe w zakresie bezpieczeństwa morskiego nie zawsze jest należycie implementowane w polskim systemie bezpieczeństwa morskiego. Ww. ustawa wymaga dokładnego przejrzenia i usunięcia luk, również w kontekście międzynarodowych przepisów w tym zakresie tworzonych pod

auspicjami Międzynarodowej Organizacji Morskiej. Obecnie trwają prace nad ratyfikacją Protokołu z 1988 roku dotyczącego Międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu (SOLAS), a w dalszej perspektywie ogłoszenie jednolitego tekstu Międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu (SOLAS).

Kwestią o istotnym znaczeniu jest również opracowanie projektu ustawy o badaniu wypadków morskich oraz projektu ustawy o sądach morskich. Obecnie organem prowadzącym dochodzenia w sprawach wypadków morskich są izby morskie. W wyniku wyroku Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w sprawie Brudnicka i inni przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej, z dnia 3 marca 2005 r., dotyczącego katastrofy „Heweliusza” izby, jako organ prowadzący postępowanie w sprawach wypadków morskich, straciły prestiż na arenie międzynarodowej. Zarzucono izbom nie spełnianie standardów, zawartych w Europejskiej Konwencji Praw Człowieka. Biorąc pod uwagę powyższe, niezbędne zatem jest opracowanie koncepcji przekształcenia izb morskich w organy sądowe, gwarantujące wypełnianie standardów, zawartych w Europejskiej Konwencji Praw Człowieka.

Z uwagi na fakt, że trwają prace nad przygotowaniem dyrektywy Unii Europejskiej, ustanawiającej podstawowe zasady, regulujące postępowanie dochodzeniowe w sprawach wypadków morskich w sektorze transportu morskiego, konieczne będzie uwzględnienie postanowień tego aktu prawnego w toku reformy. Reforma systemu orzekania w sprawach wypadków morskich będzie wymagała opracowania ustawy o sądach morskich oraz zmiany szeregu ustaw, a w szczególności: ustawy kodeks morski i ustawy o bezpieczeństwie morskim. Należy podkreślić, że ww. reforma będzie wymagała także nowelizacji ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju o sądów powszechnych (Dz. U. z 2001 r. Nr 98, poz. 1070, z późn. zm.).

Wszystkie ww. akty prawne powinny tworzyć jednolity i spójny system prawa morskiego, którego sprawne funkcjonowanie jest jednym z warunków koniecznych do rozwoju polskiej gospodarki morskiej.

W latach 1987 - 1999 przy Prezesie Rady Ministrów działała Komisja Kodyfikacyjna Prawa Morskiego powołana zarządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1987 roku. Ww. Komisja została formalnie rozwiązana w 1999 roku. Efektem jej prac było uchwalenie 10 ustaw, w tym kodeksu morskiego. Od tego czasu przy ministrze właściwym do spraw gospodarki morskiej nie funkcjonuje jakikolwiek organ doradczy w zakresie legislacji morskiej.

Zadaniem Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Morskiego będzie pilne opracowanie przede wszystkim nowelizacji kodeksu morskiego. Równocześnie Komisja powinna prowadzić prace nad projektem ustawy o sądach morskich. Komisja powinna mieć także głos doradczy przy opracowywaniu nowelizacji ustaw o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej oraz ustawy o bezpieczeństwie morskim.

Przede wszystkim należy podkreślić, że kodeks morski jest aktem prawnym o podstawowym znaczeniu dla resortu gospodarki morskiej. Kompleksowa nowelizacja ww. ustawy oraz pełne dostosowanie polskiego prawa morskiego do standardów międzynarodowych i wymogów Unii Europejskiej, wymaga zaangażowania wybitnych przedstawicieli nauki prawa morskiego oraz praktyki. Ministerstwo Gospodarki Morskiej prezentuje pogląd, że należy przywrócić funkcjonowanie organu doradczego, którego zadaniem będzie dostosowanie polskiego prawa morskiego do standardów międzynarodowych.

Projektowane rozporządzenie nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej, zgodnie z §4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2003 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Stosownie do ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) niniejszy projekt rozporządzenia został zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Gospodarki Morskiej.

Materia ww. projektu rozporządzenia leży poza zakresem spraw regulowanych przez prawo Unii Europejskiej.

Ocena Skutków Regulacji

1. Cel wprowadzenia rozporządzenia.

Podstawowym celem powołania Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Morskiego jest potrzeba nowelizacji ustawy z dnia 18 września 2001 kodeks morski oraz najważniejszych ustaw z zakresu bezpieczeństwa morskiego, obszarów morskich i administracji morskiej.

2. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje rozporządzenie.

Rozporządzenie o powołaniu Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Morskiego będzie oddziaływało przede wszystkim na usprawnienie procesu legislacyjnego w sektorze gospodarki morskiej. Komisja ma być organem doradczym Ministra Gospodarki Morskiej. Efekt prac Komisji w postaci projektów ustaw i rozporządzeń będzie miał skutki dla wszystkich podmiotów zaangażowanych w działalność związaną z morzem.

3. Konsultacje społeczne.

Z uwagi na fakt, iż Komisja, składająca się z wybitnych przedstawicieli nauki i praktyki prawa morskiego, będzie wyłącznie organem doradczym Ministra Gospodarki Morskiej, powołanym do opracowywania projektów ustaw i rozporządzeń, projekt nie wymaga konsultacji społecznych. Projekt zostanie zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Gospodarki Morskiej.

4. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych

Komisja Kodyfikacyjna Prawa Morskiego będzie zbierała się raz w miesiącu. Spotkania odbywać się będą w siedzibie Komisji Prawa Morskiego Polskiej Akademii Nauk w Gdańsku, bowiem większość proponowanych członków Komisji mieszka oraz pracuje w Gdańsku. W związku z tym, Ministerstwo Gospodarki Morskiej nie poniesie kosztów wynajmu sali oraz innych kosztów organizacyjnych z tym związanych. Ponadto, również koszty diet i dojazdów będą znacznie ograniczone.

Koszty ewentualnych diet i noclegów obliczone na podstawie rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 19 grudnia 2002 r. w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju

(Dz. U. z 2002, Nr 236, poz. 1990, z późn. zm.), zakładając iż 3 osoby będą dojeżdżać do Gdańska z innych miejscowości, przedstawiają się następująco:

- Diety: 3 osoby x 23 zł. diety = 66 zł. x 12 spotkań = 828 zł.
- Bilety PKP: 3 osoby x 200 zł. = 600 zł. x 12 spotkań = 7.200 zł.
- Koszty noclegów: 3 osoby x 300 zł. = 900 zł. x 12 spotkań = 10.800 zł.

Łącznie: 18.828 zł.

Wynagrodzenie osób, o których mowa w § 2 pkt 1-3 projektu rozporządzenia oraz innych osób biorących udział w pracach Komisji, ustala Minister Gospodarki Morskiej, przyjmując minimalne wynagrodzenie przewidziane w przepisach o minimalnym wynagrodzeniu za pracę za podstawę ustalania wysokości wynagrodzenia oraz biorąc pod uwagę uczestnictwo w posiedzeniach Komisji.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 12 września 2006 roku (Dz. U. z 2006 r., Nr 171, poz. 1227) w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2007 r. minimalne wynagrodzenie wynosi: 936 zł. Proponuje się, by Przewodniczący Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Morskiego otrzymywał podwójne minimalne wynagrodzenie za każdy udział w posiedzeniu Komisji, to jest kwotę: 1.872 zł. Dla zastępcy Przewodniczącego proponuje się 1,5 wysokości minimalnego wynagrodzenia za każdy udział w posiedzeniu, to jest kwotę: 1,404 zł. Pozostali członkowie Komisji powinni otrzymywać kwotę 936 zł. za udział w posiedzeniu. W zależności od ilości członków Komisji, łącznie będzie to kwota od 8,424 zł do 10,296 zł. Rocznie będzie to kwota od 101,088 zł do 123,552 zł.

Łączny roczny koszt działalności Komisji szacuje się na kwotę od 119,916 zł. do 142,380 zł.

Należy ponadto zarezerwować środki finansowe na pokrycie kosztów związanych z przeprowadzeniem dodatkowych ekspertyz i opracowań, wykonywanych na podstawie umowy zlecenia. Na ten cel należy przeznaczyć 60,000 zł.

5. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Rozporządzenie nie wpłynie na rynek pracy.

6. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.

Powołanie Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Morskiego ma na celu nowelizację kodeksu morskiego oraz najważniejszych ustaw z zakresu bezpieczeństwa morskiego, obszarów morskich i administracji morskiej. Zmiany w prawie morskim, dostosowanie ustaw do standardów międzynarodowych i unijnych, powinno pozytywnie wpłynąć na konkurencyjność gospodarki morskiej oraz na przedsiębiorczość.

7. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów.

Rozporządzenie nie będzie miało bezpośredniego wpływu na sytuację i rozwój regionów.